

Jøvrigt er det antaget, at Gartneren vil kunne entlediges, og de fornødne Forhandlinger om hans Pensionering ere derfor indledede, hvorimod Dvshynsmanden og hans Husfru maae forblive i deres Tjeneste ved Palaiet.

Slutteligen bemærkes det, at det ved en paa Indenrigsministeriets allerunderdanigste Forestilling under 24de Juli 1854, afgiven allerhøieste Resolution er bestemt, at Palaiet med Tilliggende skal foranstaltes overleveret til Krigsministeriet for at tjene til Afbenyttelse for Militairetaten, og ville som Følge deraf de samme vedkommende Udgifter for Finantsaaret 1855—56 være at opføre paa Krigsministeriets Budget.

ad 6. Det opførte Beløb andrager Lønningstillæg til Jægerdetachementet paa Færøerne.

Da det i Genhold til de paa Rigsdagen fedsfundne Forhandlinger betræffende Loven af 4de Januar 1854, angaaende et Dyrtidstillæg til de ringere aflagte Embeds- og Bestillingsmænd, er blevet antaget, at der ikke kunde tilkomme Hornblæseren, Dverjægerne og de Menige af det paa Færøerne værende Jægerdetachment nogen Understøttelse i Kraft af ovennævnte Lov, medens det dog ansees stemmende med Billighed, at man, i Lighed med hvad der med Hensyn til Militairetatens Underclasser har fundet Sted, paa anden Maade kom dem til Hjælp, har man troet, at der burde indrømmes dem en extraordinair Understøttelse, der formeentlig passende bestemmes til det samme Beløb, som der ved allerhøieste Resolution af 30te Decbr. 1847 blev dem tilstaaet i Anledning af den daværende Dyrtid, nemlig Hornblæseren og de 3 Dverjægere hver 15 Rd. og de 20 Menige hver 9 Rd. Den samlede Udgift vil saaledes udgjøre 240 Rd.

ad § 11.

Jvfr. Bilag Ltr. G.

ad 1. Som bemærket i Anmærkningerne til Finantsforlaget for 1855—56, forterer der under Justitsministeriet flere af Stabskassen lønede Betjente, hvilke efter deres Stilling ikke ere kvalificerede til Pension, men dog turde have billigt Krav paa nogen aarlig Understøttelse, naar de efter flere Aars Tjeneste affediges paa Grund af Svagelighed eller andre dem ikke tilregnelige Aarsager. Den til Ministeriets Understøttelseskasse ved Finantsloven hidtil beregnede Sum, 450 Rd., er imidlertid ikke tilstrækkelig til at afholde Understøttelser af denne Art, ligesom den heller ikke i sin Tid er bleven beregnet derpaa, hvilket, forsaavidt blandt Andet Dvarantainevæsenet vedkommer, allerede fremgaaer deraf, at denne Administrationsgreen først senere er bleven henlagt under Justitsministeriet. Da dette Ministerium derhos ved Begyndelsen af indværende Finantsaar har seet sig i den Nødvendighed at maatte affedige en Fuldmægtig ved Helsingørs Dvarantainecommission, der i circa 40 Aar havde staaet i Dvarantainevæsenets Tjeneste, og paa forventet Tillægsbevilling foreløbig for eet Aar har tilstaaet ham en Understøttelse af 100 Rd., men denne Understøttelse efter Omstændighederne ikke vil kunne afholdes af den ovennævnte til Ministeriets Understøttelseskasse bevilgede Sum, foreslaaes denne i bemeldte Anledning forøget med 100 Rd.

ad 2. a. Høiesterets Henslytning til Frederik den Sjettes Palais paa Amalienborg har medført, at Beføstningen ved Reengjørelse af Rettens Locale, hvilken, saalænge Retten havde Locale paa Palaiet i Kalleboderne, blev besørget af de ved dette Palais ansatte Betjente, for Fremtiden vil være at overføre paa Rettens egen Conto. Da denne Udgift, som er bleven beregnet til 150 Rd. aarlig, vil være at afholde af den til Rettens Contoirudgifter bevilgede Sum, men denne er saa knapt beregnet, at den